

**THE EFFECT OF CULTURE, CORPORATE GOVERNANCE QUALITY, AND
MANAGEMENT CHARACTERISTICS ON THE TIMELINESS OF FINANCIAL
REPORTING: EVIDENCE FROM OMAN**

SAEED RABEA ALI BAATWAH

**A Thesis Submitted in Fulfilment of the Requirements for the Degree of
Doctor of Philosophy of Accounting
University Malaysia Terengganu**

2014

DEDICATION

I wish to honor the memory of my beloved father (Rabea) by dedicating this thesis to him. Even though I have lost him since 2007, his influence has been lifetime and has shaped my aspirations and goals. I also dedicate this thesis to my dear mother, wife, children, brothers and sisters. Thank you for your love and encouragement.

ABSTRACT

THE EFFECT OF CULTURE, CORPORATE GOVERNANCE QUALITY, AND MANAGEMENT CHARACTERISTICS ON THE TIMELINESS OF FINANCIAL REPORTING: EVIDENCE FROM OMAN

SAEED RABEA BAATWAH

August 2014

Main supervisor: Associate Professor Zalailah Salleh, Ph.D.

Co-supervisor: Associate Professor Norsiah Ahmad, Ph.D.

School: School of Maritime Business and Management (SMBM)

The objective of this study is to examine the effect of culture, corporate governance quality, and management attributes on the timeliness of financial reporting. This study is motivated by the lack of investigations and the mixed results of previous research. This study contains two types of investigations. First, it examines the direct effect of culture, corporate governance quality, and management attributes on the timeliness of financial reporting. Second, it investigates whether culture moderates the effect of corporate governance quality on the timeliness of financial reporting. To achieve this objective, this study employs a panel data approach and includes Omani listed companies observed over five years 2007-2011. This approach yielded the 339 company-year observations used in the analysis.

In this study, audit report timeliness and total reports timeliness are used to proxy the timeliness of financial reporting because these proxies are common used in financial reporting timeliness literature. Culture is proxied by the proportion of tribal directors on the board. This cultural dimension is a familiar, commonly observed, and an

influential factor in Oman and other GCC countries. Thirteen internal and external corporate governance mechanisms are used together to build the corporate governance quality measure. These mechanisms have previously been found to increase the effectiveness of the monitoring role; and previous research suggests that an effective measure of corporate governance quality includes both internal and external mechanisms. Management characteristics of interest are CEO tenure and financial expertise. These characteristics are assumed to have a significant effect on financial reporting quality.

Using a random effects panel data model, the empirical results of this study indicate that culture causes financial reporting delay. This is consistent with culture studies that suggest culture has a significant impact on the quality of financial reporting disclosure and transparency. Supporting the agency perspective, this study reports that companies with high quality corporate governance practices provide timelier financial reporting than those with weak corporate governance quality. In contrast, this study fails to find a significant effect of CEO tenure and financial expertise on the timeliness of financial reporting. As for moderating effects, this study finds that culture negatively moderates the association between corporate governance quality and financial reporting timeliness suggesting that culture impedes the role of corporate governance quality in promoting the timeliness of financial reporting. This result is consistent with the arguments suggesting that there are many factors that impede the effective application of Western corporate governance practices in other countries such as developing countries. Thus, the findings of this study have potential implications for theory, policy makers, capital providers, professionals and managers on issues related to culture and corporate governance effectiveness.

ABSTRAK

KESAN BUDAYA, KUALITI TADBIR URUS KORPORAT DAN CIRI-CIRI PENGURUSAN KE ATAS KETETAPAN MASA PELAPORAN KEWANGAN: BUKTI DARI OMAN

SAEED RABEA BAATWAH

Ogos 2014

Penyelia Utama: Profesor Madya Zalailah Salleh, Ph.D.

Penyelia Bersama: Profesor Madya Norsiah Ahmad, Ph.D.

**Pusat Pengajian: Pusat Pengajian Perniagaan dan Pengurusan Maritim
(PPPM)**

Objektif kajian ini adalah untuk mengkaji kesan budaya, kualiti tadbir urus korporat dan ciri-ciri pengurusan terhadap ketepatan masa bagi laporan kewangan. Kajian ini didorong oleh kurangnya kajian dan hasil kajian terdahulu yang bercampur-campur. Kajian ini terdiri daripada dua jenis penyiasatan. Pertama, ia mengukur kesan langsung budaya, kualiti tadbir urus korporat, dan ciri-ciri pengurusan ke atas ketepatan masa bagi laporan kewangan. Kedua, kajian ini menyelidik sama ada budaya menyederhanakan kesan kualiti tadbir urus korporat terhadap ketepatan masa bagi laporan kewangan. Untuk mencapai objektif ini, kajian ini menggunakan pendekatan data panel dan turut melibatkan pemerhatian selama lima tahun iaitu dari tahun 2007 hingga 2011 ke atas syarikat-syarikat yang tersenarai di Oman. Pendekatan ini telah menghasilkan 339 pemerhatian untuk syarikat dan tahun bagi digunakan dalam analisis ini.

Dalam kajian ini, ketepatan masa bagi laporan audit dan jumlah ketepatan masa bagi keseluruhan laporan tersebut digunakan untuk memproksi ketepatan masa bagi

laporan kewangan, kerana proksi-proksi tersebut biasa digunakan dalam literatur ketepatan masa untuk sesebuah laporan kewangan. Budaya diproksi oleh nisbah sekelompok pengarah daripada kaum yang sama dalam Lembaga Pengarah. Dimensi budaya seperti ini adalah kebiasaan di Oman dan merupakan satu faktor yang berpengaruh di Oman dan negara-negara dalam Majlis Kerjasama Teluk (*Gulf Cooperation Council, GCC*) yang lain. Tiga belas mekanisme dalaman dan luaran tadbir urus korporat digunakan untuk membina ukuran kualiti bagi tadbir urus korporat. Berdasarkan pada ukuran kualiti terdahulu, mekanisme-mekanisme tersebut didapati berupaya untuk meningkatkan keberkesanan peranan pemantauan; dan kajian-kajian yang lepas berpendapat bahawa ukuran kualiti tadbir urus korporat yang berkesan melibatkan kedua-dua mekanisme dalaman dan luaran. Ciri-ciri pengurusan yang dipilih adalah tempoh penjawatan dan kepakaran kewangan bagi Ketua Pegawai Eksekutif (*Chief Executive Officer, CEO*). Ciri-ciri ini diandaikan mempunyai kesan yang ketara terhadap kualiti laporan kewangan.

Hasil dari penggunaan kaedah kesan rawak bagi model data panel, keputusan empirikal dari kajian ini menunjukkan bahawa budaya menyebabkan kelewatan dalam mengeluarkan laporan kewangan. Ini adalah selaras dengan kajian budaya yang berpendapat bahawa budaya memberi impak yang besar terhadap kualiti pendedahan dan ketelusan sesebuah laporan kewangan. Demi menyokong perspektif tersebut, kajian ini mendapati bahawa syarikat-syarikat yang mempunyai amalan tadbir urus korporat yang berkualiti tinggi dapat memberikan laporan kewangan yang bertepatan dengan masa berbanding dengan syarikat-syarikat yang mempunyai kualiti tadbir urus yang lemah. Walaubagaimanapun, kajian ini gagal untuk mencari kesan tempoh penjawatan Ketua Pegawai Ekskutif (*CEO*) dan kepakaran kewangan

beliau terhadap ketepatan masa bagi laporan kewangan. Bagi kesan-kesan penyederhanaan, kajian ini mendapati bahawa budaya memberi kesan penyederhanaan yang negatif terhadap perkaitan antara kualiti tadbir urus korporat dan ketepatan masa sesebuah laporan kewangan, dan situasi ini mencadangkan bahawa budaya menghalang peranan kualiti tadbir urus korporat dalam menggalakkan ketepatan masa dalam mengeluarkan laporan kewangan. Keputusan ini adalah selaras dengan hujah-hujah yang mencadangkan bahawa terdapat banyak faktor yang menghalang keberkesanan penggunaan amalan tadbir urus korporat dari Barat oleh negara-negara lain seperti negara-negara membangun. Oleh itu, dapatkan kajian ini berpotensi mempunyai implikasi kepada teori, pembuat dasar, pelabur, golongan profesional dan pengurus-pengurus tentang isu-isu yang berkait dengan budaya dan keberkesanan tadbir urus korporat.